

Liegende evolutionaire kunst: Haeckels Embryokaart

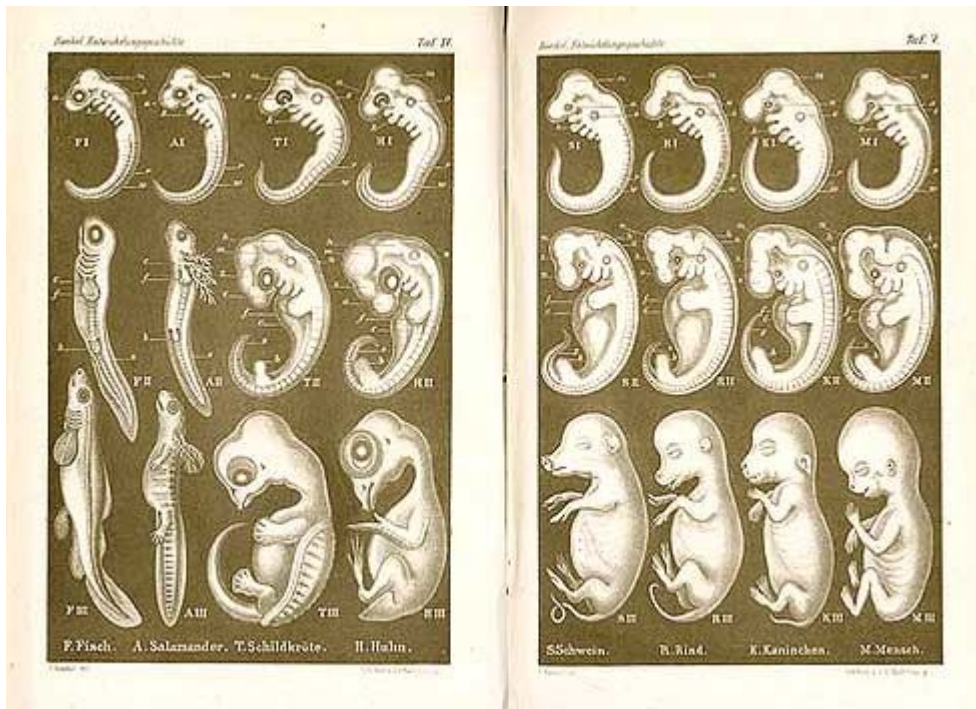
<http://wayoflife.org/files/4406f1846b980c21e9cfbde6b99a6c7b-728.html>, 9-2-2011

Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Men zegt wel eens “een afbeelding is duizend woorden waard”, en ik twijfel er niet aan dat meer mensen door plaatjes dan door woorden beïnvloed werden om in evolutie te geloven. Van bij haar aanvang werd darwiniaanse evolutie gepopulariseerd door kunstige afbeeldingen - liegende kunst.

HAECKELS EMBRYOKAART

1874 illustratie uit *Anthropogenie* dat de “erg vroege”, “wat latere” en “nog latere” stadia van embryo's van vis (F), salamander (A), schildpad (T), haan (H), varken (S), rund (R), konijn (K), en mens (M).

Het was Ernst Haeckel¹, Charles Darwins meest enthousiaste discipel, die de vermaarde embryo-kaart bedacht om daarmee te “bewijzen” dat in het embryostadium mensen zo goed als exact gelijk op verschillende types van dieren.

Hij baseerde dit op zijn eigen “wet van recapitulatie” (ook *de biogenetische wet* genoemd) die stelt dat het menselijke embryo door een evolutionaire cyclus gaat tijdens welke het lijkt op een eencellig zee-organisme, dan een worm, dan een vis met kieuwspleten, dan een aap met een staart, en tenslotte een mens. Volgens zijn recapitulatiewet herhaalt of recapituleert elk schepsel de hele zogenaamde evolutionaire geschiedenis. Dus, het menselijk embryo gaat progressief vooruit, van één enkele cel tot een vis tot een amfibie tot een reptiel tot een zoogdier tot een aap tot een mens.

¹ 1834 - 1919.

Haeckels embryokaart verscheen voor het eerst in druk in 1866, in zijn boek *Generelle Morphologie der Organismen*, en in 1868 in *The Natural History of Creation*, en sinds toen werd ze heruitgegeven in verschillende vormen in talloze leerboeken, tijdschriften, populaire verslagen, en in musea. De kaart verschijnt nog steeds in leerboeken, en elke belangrijke uitgever die ik ken heeft Haeckels embryo's afgebeeld, en de begeleidende tekst beweert gewoonlijk dat dit een bewijs vormt voor evolutie (<http://creation.com/fraud-rediscovered>).

De invloed van de embryokaart is niet voor te stellen. Dr. Carl Werner getuigt dat hij in zijn eerste jaar medische faculteit geconfronteerd werd met Haeckels embryokaart, in 1977, en dit overtuigde hem ervan dat evolutie waar is:

“These drawings were extremely compelling to me, especially the ‘fact’ that humans had gills and a tail. After this lecture, I found myself rapidly accepting evolution” (Evolution: The Grand Experiment, Vol. 2, p. 2).

Het probleem is dat het hier om een grootse wetenschappelijke fraude gaat, en het was als fraude bij wetenschappers bekend van in de 19de eeuw!

Haeckel mislabelde embryo's; hij veranderde de afmeting van embryo's; hij verwijderde delen; hij voegde delen toe; hij wijzigde delen. Bijvoorbeeld, Haeckel nam een tekening van een aap-embryo en verwijderde zijn armen, benen, navel, hart, en dooierzak om het te laten lijken op een vis-embryo. Hij labelde het dan “Embryo van een Gibbon in het vis-stadium”. In feite was het zelfs geen Gibbon voordat het werd aangepast; het was een ander type van aap.

Voor zijn “embryo van mens in het vis-stadium” verwijderde of behandelde Haeckel meer dan de helft van de essentiële organen van het embryo.

“His piece de resistance was his manipulation of the drawing of a human embryo by Ecker. He changed the details of the human eye significantly, made the human posterior twice its actual length, took 2 mm off the head, and like the Macaque, removed the arms, legs and heart” (“The Life of Ernst Haeckel,” Creation Worldview Ministries, http://www.creationworldview.org/articles_view.asp?id=29).

Haeckel negeerde ook schaamteloos elk facet van de embryologie dat zijn theorie in directe zin weerlegde.

Haeckels bedrog werd ontmaskerd door Ludwig Rutimeyer, een professor aan de universiteit van Bazel, die de zaak onder de aandacht bracht van de universiteit van Jena. Rutimeyer noemde de tekeningen “een zonde tegen wetenschappelijke waarheidszin”. Rutimeyer toonde aan dat Haeckel driemaal dezelfde houtsnede had gebruikt van een hond-embryo om het zogezegde wormachtige stadium af te beelden van wat hij noemde de embryo's van een hond, een kip en een schildpad. Haeckel werd veroordeeld door een universiteitstribunaal en deed een schamele “bekentenis”, maar zelfs zijn bekentenis was een leugen. Hij beweerde dat zijn tekenaar een blunder maakte en erkende niet dat hijzelf de tekenaar was (Russell Grigg, “Fraud Rediscovered”, <http://creation.com/fraud-rediscovered>).

Haeckels embryofraude werd ook al eerder ontmaskerd, door Wilhelm His, Sr., professor anatomie aan de universiteit van Leipzig. Hij toonde aan hoe Haeckel zijn embryokaarten had behandeld om ze te laten passen bij zijn theorie en concludeerde dat *“ieder die zich leent tot zulke schaamteloze fraude alle respect had verloren en dat Haeckel zichzelf had geëlimineerd uit de rangen van wetenschappelijke researchers van enige gestalte”* (uit Shawn Boonstra, *Out of Thin Air*, p. 47).

Niettegenstaande dit bedrog en niettegenstaande dat dit werd ontmaskerd, bleef Haeckel nog 30 jaar werken als professor in Jena en bleef hij verder wijd en zijd zijn evolutionair bedrog promoten

In 1915 werd Haeckels fraude gepubliceerd in het boek *Haeckel's Frauds and Forgeries* van Joseph Assmuth en Ernest Hull, dat 19 autoriteiten citeerde, maar dit zorgvuldig gedocumenteerd boek werd op grote schaal door darwiniaanse wetenschappers en leraren genegeerd, in hun ijver om de Bijbel te weerleggen.

In de late jaren (19)90 deed een team, geleid door Michael Richardson, embryoloog aan het St. George's Hospital Medical School, London, een veelomvattend onderzoek op embryo's om Haeckels

kaart te toetsen. Richardson verzamelde een internationaal team van wetenschappers die embryo's fotografeerden en onderzochten van 39 verschillende soorten in stadia vergelijkbaar met deze die afgebeeld zijn op Haeckels kaart. Richardson concludeerde dat Haeckel "een embryonische leugenaar" was. In een interview met Nigel Hawkes, in 1997, zei Richardson:

"THIS IS ONE OF THE WORST CASES OF SCIENTIFIC FRAUD. It's shocking to find that somebody one thought was a great scientist was deliberately misleading. It makes me angry ... What he [Haeckel] did was to take a human embryo and copy it, pretending that the salamander and the pig and all the others looked the same at the same stage of development. They don't ... These are fakes" (Nigel Hawkes' interview with Richardson, *The Times*, Aug. 11, 1997, p. 14).

Een belangrijke fout in Haeckels embryokaart is de foute identificatie van "kieuwspleten" op het menselijke embryo. In feite zijn dat helemaal geen kieuwspleten. Ze hebben geen ademhalingsfunctie. Het zijn rimpels of plooiën in het gebied van de hals:

"The so-called 'gill slits' are really wrinkles in the throat region. This body tissue becomes the palatine tonsils, middle ear canal, parathyroid gland, and thymus. ... These folds in the neck region of the mammalian embryo are not gills in any sense of the word and never have anything to do with breathing. They are merely inward folds, or wrinkles, in the neck region resulting from the sharply down-turned head and protruding heart of the developing embryo" (Alan Gillen, *Body by Design*, p. 33)

Kinderpsycholoog Benjamin Spock promoveerde Haeckels leer van recapitulatie in zijn populaire boeken:

"Each child as he develops is retracing the whole history of mankind, physically and spiritually, step by step. A baby starts off in the womb as a single tiny cell, just the way the first living thing appeared in the ocean. Weeks later, as he lies in the amniotic fluid of the womb, he has gills like a fish..." (*Baby and Child Care*, 1957, p. 223).

Haeckels mythe dat het zich ontwikkelende embryo dierlijk is heeft de moderne abortusindustrie aangemoedigd. Dr. Henry Morris schreef:

"We can justifiably charge this evolutionary nonsense of recapitulation with responsibility for the slaughter of helpless, pre-natal children--or at least for giving it a pseudo-scientific rationale" (*The Long War against God*, 1989, p. 139).

We hebben gezien dat Haeckel geloofde dat het embryo nog in het "evolutionaire stadium" is en niet volledig menselijk. Hij zei dat het "compleet verstoken is van bewustzijn, een zuivere 'reflex-machine', net zoals een lagere gewervelde" (Weikart, p. 147). Dus zou het doden van een ongebo- ren baby zo iets zijn als het doden van een dier.

Haeckel leerde dat het pasgeboren kind zelfs geen ziel heeft en dat daarom kindermoord "niet ratio- neel geklasserd kan worden als moord" (Haeckel, *The Wonders of Life*, 1904, p. 21). Voor fysiek of mentaal gehandicapte kinderen, adviseerde Haeckel "een kleine dosis morfine of cyanide" (Weikart, p. 147).

In 1990, argumenteerden Carl Sagan en zijn vrouw Ann Druyan, dat abortus ethisch verantwoord is op grond van het feit dat de foetus niet volledig mens is tot de zesde maand. Zij namen Haeckels recapitulatietheorie als een feit, en beweerden dat het embryo aanvangt als "een soort van parasiet" en dat het verandert in iets als een vis met "kieuwspleten" en dat het daarna "reptielachtig" wordt en tenslotte "zoogdierachtig". Tegen het eind van de tweede maand is de foetus "nog steeds niet men- selijk" ("The Question of Abortion: A Search for the Answers," *Parade*, April 22, 1990).

Biologieleerboeken blijven de embryokaart gebruiken als een belangrijk bewijs voor evolutie. In sommige gevallen herhalen zij Haeckels doctrine van recapitulatie, maar gewoonlijk wordt de em- bryokaart gebruikt als een voorbeeld van (anatomische) homologie.

Biology: The Dynamics of Life van Merrill Publishing (1991) gaat voluit voor de doctrine van recapitulatie:

"The fossil record indicates that aquatic, gill-breathing vertebrates preceded air-breathing land forms, and comparisons of embryos of different classes of vertebrates support this view of evo-

lutionary change. An embryo is an organism in its earliest stages of development. In the early stages of embryo development of reptiles, birds, and mammals, a tail and gill slits can be observed. As you know, fish use gills to breathe under water. Fish embryos retain these structures; reptile, bird, and mammal embryos lose them as their development continues. In the human embryo, a tail is visible up to the sixth week of development. In humans, the tail disappears, but in fish, reptiles, and birds the tail is retained into maturity” (*Biology: The Dynamics of Life*, p. 202).

Modern Biology door Holt, Rinehart en Winston (1999), geeft de kaart op blz. 291 met de begeleidende tekst: “Alhoewel moderne embryologen hebben ontdekt dat Haeckel sommige kenmerken overdreef in zijn tekeningen, is het waar dat vroege embryo’s van vele verschillende gewervelden opmerkelijk op elkaar lijken”. (Merk op hoe gemakkelijk dit leerboek Haeckels bedrog witwast!)

Het Prentice Hall *Biology* leerboek van 2002, in de redactie van Kenneth Miller en Joseph Levine, is een ander voorbeeld van het gebruik van de embryokaart als homologie. Op blz. 385 zijn er foto’s van de embryo’s van een kip, schildpad en rat, met deze verklaring: “In hun vroege stadia van ontwikkeling lijken kippen, schildpadden en ratten op elkaar, en bewijzen zo dat zij een gemeenschappelijk voorouderschap delen”.

Alhoewel sommige evolutionisten gewijzigde edities gebruiken van Haeckels embryonische kaart, hebben anderen zijn naam verwijderd en de kaart toegewezen aan Karl Ernst von Baer², de ontdekker van de vrouwelijke eicel. Dit is een grote dwaling, omdat von Baer zowel *tegen* darwiniaanse evolutie als *tegen* Haeckels recapitulatie leerde!

Deze dwaling van het toewijzen van embryonische recapitulatie aan von Baer begon eigenlijk met Charles Darwin, die hem citeerde in *On the Origin of Species*.

“Darwin cited von Baer as the source of his embryological evidence, but at the crucial point Darwin distorted that evidence to make it fit his theory. Von Baer lived long enough to object to Darwin’s misuse of his observations, and he was a strong critic of Darwinian evolution until his death in 1876” (Jonathan Wells, *Icons of Evolution*, p. 86).

In een documentaire uit 2008 gebruikte Oxford-atheïst Richard Dawkins nog steeds de embryokaart van Haeckel. De titel van de documentaire was “Het Genie van Charles Darwin”, een driedelige televisieproductie, geschreven en gepresenteerd door Dawkins. De documentaire werd het eerst uitgezonden in augustus 2008, op het Britse Channel 4. De kaart van Haeckel verschijnt in de eerste episode.

Wetenschap is zelfcorrigerend, wordt ons gezegd. Maar bedrieglijke evolutionaire iconen zoals de embryokaart, de kaart van de evolutie van het paard, en die van de peper-en-zout vlinder (peppered moth) blijven in gebruik, decennium na decennium, alhoewel ze werden weerlegd. In feite werd de embryokaart al meer dan 100 jaar geleden weerlegd.

Wat een grote morele schade kan aangericht worden door het herhalen van mythen!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

² 1792 - 1876.